

Udvalgs Opmærksomhed paa, at der vel ere Bestemmelser for, at der ved Dom kan tilstaaes Bidnerne Erstatning for Reiseomkostninger og Ophold paa Forhørsstedet, men at det Tilfælde ofte vil kunne indtræde, at Bidnerne ikke ere istand til paa deres Hjemsted at tilveiebringe de fornødne Pengemidler til at gjøre Reisen og opholde sig paa Stedet, og det burde dog vel ikke komme dertil, at det blev betragtet som om de vare modvilligt udeblevne, saa at de da skulde bringes tilstede ved Magt. Det forekommer mig derfor, at det vilde være godt, om der idetmindste var en Henpegning i Forordningen til, at beviislig uformuende Bidner kunde forudsøvis af Amtsrepartitionsfondet paa det Sted, hvor de opholde sig, faae udbetalt idetmindste Noget til at gjøre Reisen for og bestride Udgifterne med ved deres Ophold. Jeg skal imidlertid blot gjøre denne Hensigt til det ærede Udvalg, om det ikke kunde finde sig foranlediget til at gjøre en Tilføining med Hensyn til dette Tilfælde.

Dahl: Af samme Grund, som jeg igaar tillod mig at anføre ved § 20, har jeg nogle Betænkeligheder ved § 23, idet det forekommer mig, at Bestemmelserne i denne Paragraph ikke ganske passe paa det Tilfælde, hvor der ikke er Tale om egentlige criminelle Sager, men kun civile, skjøndt vel offentlige Sager, hvor der ikke er Spørgsmaal om Straf, men kun om Erstatning. Navnlig synes det mig ikke, at denne Bestemmelse i § 23 passer paa det Tilfælde, at der er anlagt Sag mod en Minister til Erstatningsansvar. Med Hensyn til Udvalgets Forslag under Nr. 65, at det sidste Punktum af Udkastets § 22 andet Afsnit skulde udgaae, forudsætter jeg, at det er begrundet i, at man har anseet denne Bestemmelse for overflødig; det Samme siges et andet Sted i Loven og navnligt i Forslaget til den Ged, som Rigsrettens Medlemmer skulle aflægge. Mod det Forslag, der er stillet til § 23 af Udvalget, har jeg subsidiairt ikke Noget at erindre, naar de Ord „forfaavidt fornødent gjøres“ vare udelatte; thi det forekommer mig, at disse Oplysninger i criminelle Sager altid af Retten bør meddeles baade den Anklagede og hans Forsvarer.

Ordføreren: Med Hensyn til de Be-

mærkninger, der ere gjorte af den første ærede Taler vedkommende Omkostningerne, da kan jo vistnok et saadan Tilfælde møde; men jeg skulde dog troe, at det maatte være Gjenstand for administrativ Foranstaltning. Vil nemlig Rigsretten have, at Bidnerne skulle indfinde sig fra fjerne Steder, maa den ogsaa tilveiebringe de Betingelser, som ere fornødne for dem for at de kunne komme, og jeg veed derfor ikke, om det er fornødent, at optage nogen Bestemmelse derom i Loven. Hvad § 23 angaaer, da har jeg allerede igaar yttret mig om Udvalgets Anskuelse i Henseende til de Sager, der kunne komme for i Rigsretten, og det er naturligt, at det i den enkelte Sag maa paaligge Rigsretten, hvad den upaatvileligt ogsaa vil gjøre, at gaae frem paa en saadan Maade, som Sagens særegne Beskaffenhed maatte medføre. Forsaavidt der i vort Endringsforslag er optaget de Ord: „forfaavidt fornødent gjøres“, da har Hensigten dermed været, at det kunde være Tilfældet, at disse Oplysninger under deres Erhvervelse allerede vare blevne Vedkommende bekendte, navnligt at de vare tilveiebragte ved Anklageren selv ifølge Beslutning af Retten, og naar Anklageren saaledes havde erhvervet dem, kunde der ikke være Tale om Meddelelse til ham af hvad han selv havde tilveiebragt. Dette er kun det, Udvalget har havt for Øie ved Ordene „forfaavidt fornødent gjøres“.

Voigt: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at det forekommer mig at være hensigtsmæssigt, at Loven indeholdt Noget om Forskud til Reiseomkostninger for Bidnerne; thi Rigsretten vilde, naar dette Tilfælde indtraf, dog ikke have Competence til at anvise Udgifterne til Reiseomkostninger og Opholdet paa Stedet forud hos Amtsrepartitionsfondet, og jeg kan derfor ikke troe, at dette kunde gjøre en saadan Udbetaling, med mindre der var et Lovbud, der berettigede dertil. Det var imidlertid kun en Hensigt, jeg skulde tillade mig at gjøre.

Orsted: Jeg maa dog bemærke, at jeg troer, at man saa meget mindre kunde tage Hensyn til at træffe nogen Foranstaltning om Maaden, hvorpaa Bidnerne skulle sættes i Besiddelse af de fornødne Midler til at gjøre